Kâbe: Beytullah Kıblegâhımız
Gönderen Kadir Hatipoglu - Şubat 25 2021 10:03:57

Kâbe: Beytullah Kıblegâhımız

بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَاِذْ
جَعَلْنَا
الْبَيْتَ
مَثَابَةً
لِلنَّاسِ
وَاَمْنًا
وَاتَّخِذُو&#15
75; مِنْ مَقَامِ
اِبْرَهِيمَ
مُصَلًّى
وَعَهِدْنَآ
اِلَى
اِبْرَهِيمَ
وَاِسْمَعِي&#16
04;َ اَنْ
طَهِّرَا
بَيْتِىَ
لِلطَّآئِفِ&#16
10;نَ
وَالْعَاكِف&#16
16;ينَ
وَالرُّكَّع&#16
16; السُّجُودِ "Hani, biz Kâbe'yi insanlara toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şöyle emretmiştik: 'Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi) tertemiz tutun.' " (Bakara, 2/125) Kâbe, Kur’an’da Rabbimizin evi olarak isimlendirilmiştir. Bu yüce mekân, Rabbimizin izniyle, maddi ve manevi bereketlerle kuşatılmıştır. Kâbe denince akla Kur’an’da ismi pek çok kez zikredilen İbrahim (a.s) ve oğlu İsmail (a.s) gelir. Hatırlanacağı üzere İbrahim (a.s) eşi Hacer ile oğlu İsmail’i Allah’ın emri ile kuş konmaz, kervan geçmez bir yer olan Mekke’ye götürmüştü. Bu elverişsiz ortam, yanlarında birkaç günlük yiyeceği ve suyu olan bir kimse için yaşamaya elverişli değildi. Tarih kitaplarında geçen bilgilere göre İbrahim, Cebrail’e; “Bizi buraya getirmeni Rabbim mi emretti” sorusuna evet cevabı alınca arkasına bakmadan oradan ayrılmaya koyuldu. Hacer, yavrusu ile birlikte yaşam koşulları elverişsiz olan bu yere kendini

bırakan eşine aynı soruyu yöneltiyordu. Bu işin Allah’ın emri olduğunu öğrenen Hacer annemizin cevabı yüce bir teslimiyetin de ifadesidir: “Mademki Rabbim emretti. Öyle ise, Allah, bize yeter.” Rabbinin emrine teslimiyet göstererek canlarını böyle bir ortama bırakan İbrahim (a.s) Rabbine şöyle yalvarıyordu:
رَبَّنَا
اِنِّى
اَسْكَنْتُ
مِنْ
ذُرِّيَّتِى
بِوَادٍ
غَيْرِ ذِى
زَرْعٍ
عِنْدَ
بَيْتِكَ
الْمُحَرَّم&#16
16; رَبَّنَا
لِيُقِيمُوا
الصَّلَوةَ
فَاجْعَلْ
اَفْئِدَةً
مِنَ
النَّاسِ
تَهْوِى
اِلَيْهِمْ
وَارْزُقْهُ&#16
05;ْ مِنَ
الثَّمَرَات&#16
16; لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ
“Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bazısını, senin kutsal evinin (Kabe’nin) yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için (böyle yaptım). Sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir, onları ürünlerden rızıklandır, umulur ki şükrederler.” (İbrahim, 14/37) İbrahim’in, Hacer’in ve İsmail’in Allah’a olan güvenini hiç Rableri boşa çıkarır mıydı? O, وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللهِ
فَهُوَ
حَسْبُهُ “Kim Allah’a güvenirse, Allah ona yeter” (Talak, 65/3) buyurmuyor muydu? Nitekim öyle de oldu. Rabbimiz bu beldeyi rahmetinin simgesi olarak zemzem suyu ile hem bereketli hem de güvenli bir yer yaptı. İnsanların gönlünü oraya akıttı. Dün olduğu gibi, bu gün de tüm müminlerin gönlü oradadır. Bu emin beldede Harem’in sınırları da Cebrail (a.s)’in rehberliğinde belirlenmiştir. Artık sıra Kâbe’nin temellerinin yükseltilmesine gelmişti. Rabbimiz bu yüce iki Peygamber’e bir ev yapmalarını emretmişti. O ev ki, Rahmanın evi “Beytullah” idi. Rabbimiz ayetinde bu durumu şöyle anlatır:
وَاِذْ

يَرْفَعُ
اِبْرَهِيمُ
الْقَوَاعِد&#16
14; مِنَ
الْبَيْتِ
وَاِسْمَعِي&#16
04;ُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ
مِنَّا
اِنَّكَ
اَنْتَ
السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ “Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kabe’nin) temellerini yükseltiyor, ‘Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin’ diyorlardı.” (Bakara,2/127) Rabbimizin emri ile Kâbe’nin inşaatı tamamlandı. Böylece اِنَّ
اَوَّلَ
بَيْتٍ
وُضِعَ
لِلنَّاسِ
لَلَّذِى
بِبَكَّةَ
مُبَارَكًا
وَهُدًى
لِلْعَالَمِ&#16
10;نَ “İnsanlar için kurulan ilk ibadet evi, elbette Mekke’de, âlemlere rahmet ve hidayet kaynağı olarak kurulan Kâbe’dir.” (Âl-i İmrân, 3/96) ayet-i kerimesinde bildirilen yüce mabet tamamlanmış oldu. Bu yüce beldeyi ziyaret etmek, oranın manevi havasından istifade etmek gücü yetenlere bir borç kılınmıştır:
وَلِلَّهِ
عَلَى
النَّاسِ
حِجُّ
الْبَيْتِ
مَنِ
اسْتَطَاعَ
اِلَيْهِ
سَبِيلاً
وَمَنْ
كَفَرَ
فَاِنَّ
اللهَ
غَنِىٌّ عَنِ
الْعَالَمِي&#16
06;َ “….Yolculuğuna gücü yetenlerin haccetmesi, Allah’ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanınmazsa), şüphesiz

Allah bütün âlemlerden müstağnidir. (Kimseye muhtaç değildir, her şey Ona muhtaçtır.)” (Âl-i İmrân, 3/97)
Gönlümüzün her an birlikte attığı günde beş defa kendisine yöneldiğimiz, kıblegâhımız Kâbe, Rabbimizin evi olarak her an misafirlerine bereketler ihsan etmektedir. Kâbe’ye, hacca ve hacdaki ibadetlere saygı dinimizin bir gereğidir. Orada makamı İbrahim vardır. Atamız İbrahim’in temiz tuttuğu gibi, Beytullah’ın hepimiz tarafından temiz tutulması yüce bir görevdir. Ayrıca bu yüce beyti ziyarete giden bir mümine yakışmayan, tartışma, münakaşa ve günah işleme gibi davranışlardan uzaklaşılması yine Rabbimizin bir emridir. Çünkü orası bir arınma merkezidir. Rabbimizin ifadesiyle لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ “Belli (maddî-manevi) faydalara şahit olma” (Hac, 22/28) yeridir.   Dr. Fatih YÜCEL

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler